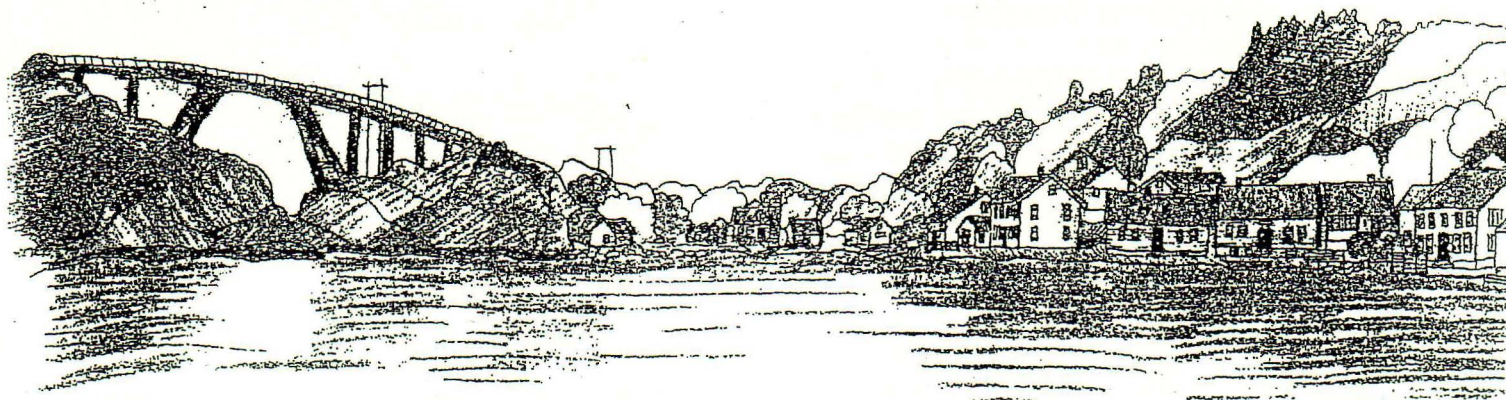

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr. 2. **Vår-sommer - 2006** 38. årg.

17. mai 2006.

Nytt av året: 17. mai toget passerer her Farestad og går opp mot Kniben med jentekorpsets aspiranter først.

Foto: Per Herstad.

Skjernøyas 17. mai feiring i år var noe annerledes enn den tradisjonelle, den vi er vant med her ute. Opplegget var endret litt fra tidligere noe som ble bestemt på årsmøtet i velet. En komité hadde laget et nytt program som blant annet gikk ut på å korte ned på varigheten av programmet. Det resulterte i ett tettere tidsskjema, ny rute for toget og en cafe som stengte dørene tidligere enn andre år. Det gjorde også barnelekene. På kapellet gikk man nye veier med fiskesuppe og filmfremvisning.

Fors. neste side.

Det ble en flott 17.mai i år også. Komiteen hadde gjort en glimrende jobb og lagt sin sjel i det hele. Så takk til dere! Reaksjonene på alt dette nye er mange og ulike. Både i forkant og etterkant. Meningene er kanskje like mange som her finns folk? På den ene side kan man si "forandring fryder." Hva kan vi finne som er positivt med det nye programmet?

Den nye ruta var ikke så lang som før for slitne barneføtter, etter det lange skoletog i byen.

Flere folk bor langs ruta.

Flere folk deltok i toget i år enn vanlig.

Mange rakk borgertoget i byen og fikk med seg barnelekene her først.

Vi som hadde ansvar for noe ble ikke bundet opp hele dagen.

Som vi ser var det mange positive ting med dette. Men hva var likevel bedre med det gamle? At toget gikk rundt hele øya var unikt. En felles, nydelig tur som viser spekteret av vårt storslåtte Norge i vårdrakt.

Folk her ute har en 17,maidag i ro og fred bort fra byens jag og mas, for dem som ønsker det. Eldre og barnefamilier kan bruke hele dagen her ute uten å gå glipp av noe.

Vi er samlet som øyboere om denne fine dagen.

Og sist men ikke minst: Det er viktig å holde på tradisjoner, selv om forandring fryder.

Opplegget i år var en prøveordning. Noen mener avgjørelsen ble tatt i hui og hast på årsmøtet i velet.

Nå er det ute et evalueringsskjema i postkassene hvor du kan si hva du synes om årets feiring. Bruk det. Uansett meninger for og mot, får vi håpe de fleste er enige i at en 17.mai feiring på Skjernøya skal vi fortsette å ha, i en eller annen form. Noe annet ville vel være sørgelig?

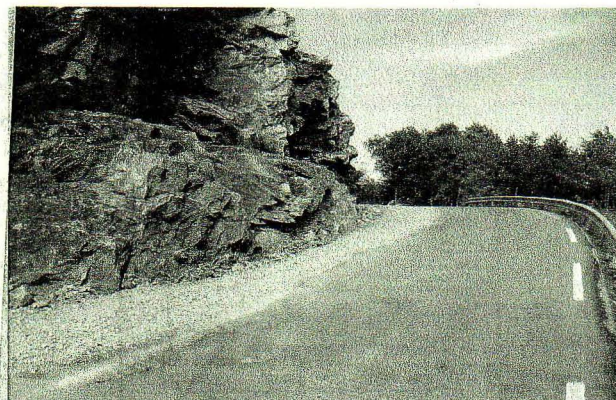
Hanne Arntsen

Legging av vannledningen.

Den er fortsatt i full gang. Ledningen er nå lagt langs veien til forbi grendehuset på Farestad. Videre er den lagt over øya til nesten toppen av Valvikbakken. Her blir også kloakkledning lagt, som skal gå til

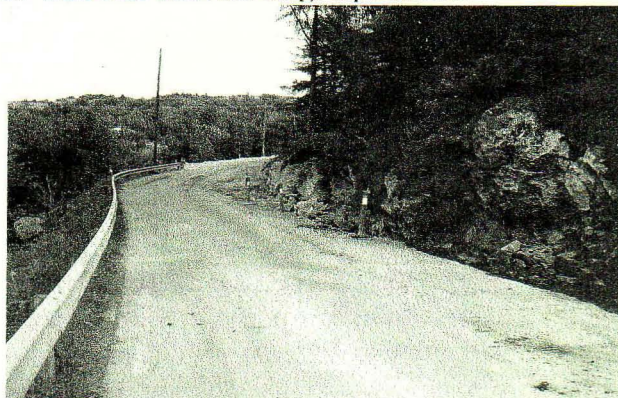

Fra Bergstøbrygga. Her er vannledningen lagt ut over fjorden og grøften er gjennggravd.

Fra hesteheia på Dyrstadveien. Det er gjort et godt inngrep i fjellet.

renseanlegget på Farestad. Det har vært mye sprenging i fjell til grøfter. Mange plasser er vegen blitt bredere og svinger er blitt mer oversiktlig. Det er stor forandring i svingen på Stølen på vestsiden av Farestadkjødna som var kjent for «kolisjonssvingen». Vi vil si at kommunen gjør halve jobben for vegvesnet med utbedring av veien og eventuelt framtidig sykkelsti. Flere ganger krysser vann/kloakkledningen veien, så det er lite asfalt igjen. Sånn som vi har forstått vil kommunen rydde og gjøre ferdig de deler av veien der rørledningen lagt med ny asfalt før turistsesongen. Før en går videre med grøftegravningen etter sommerfeieien. Tilkoblingen til de enkelte hus blir gjort til slutt. Det blir nok ikke gjort før langt utpå høsten.

Her er det fra "kolisjonssvingen" på Stølen. Det blitt mye mer oversiktlig.

Sigurd

Skjernøyposten.

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Redaktør: Sigurd Aalvik, tlf. 38 26 86 11

I redaksjonen:

Georg Walvick, tlf 38 26 86 36

Norvald Jenssen tlf 38 26 86 75

Evert Knutsen tlf 38 26 86 86

Hanne Arntsen tlf 38 26 61 88

Janne Knutsen tlf 38 26 85 86

kasserer.

Adr.: Skjernøy, 4516 Mandal

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

E – postadresse: skiposten@c2i.net

Kontakt i USA: Mrs. Agathe Thompson

865 Buck kd., Stone Ridge.

N.Y. 12484. USA. . -.

Abonnent pris pr. år kr 80. -. USA \$ 15

Litt Fiskeprat.

Når dette skrives er det i begynnelsen av juni, og det er på tide med en ny liten fiskeprat. Makrellen skulle for lengst ha vært her i store mengder, men til denne tid er det bare tatt enkelte "slengere" fra noen få til 10-15 stykker for de heldigste. Men nå som finværet er kommet, kommer nok også makrellen i store mengder. Laksefisket er også kommet i gang. Det er tatt enkelte laks på Ryvingen, Kjerkevika, Vengelsholmen og Odd. Helt i størrelsen 4-6 kg. Der er ellers mye fin sei på ca 1 kg, og en mengde med småsei. Så det er ingen vanskeligheter med å få en "seiemiddag" på rigla. Ellers er det litt torsk på pilk og snøre, og når varmen i vannet kommer vil nok også ålen gå i rusene.

God sommer, og god fiskelykke!

Georg Walvick

Drivende båt.

Tidlig om morgenen den 10.mai ble en tom båt observert drivende ca. 100 m nordvest av Rennesodden av Knut Knutsen som var ute og trakk ruser. Båten var en Nordic Terhi, ca. 15 fot, uten påhengsmotor.

Knut kontaktet selvfølgelig politiet som fikk alle data og reg.nr. I dette tilfelle var det nokså sikkert at det ikke hadde skjedd noen ulykke, siden båten var uten påhengs og årer.

Utpå dagen fikk Knut beskjed fra Tregde Marina om at båten var stjålet derfra. Det viste seg at det i tillegg var stjålet en båt til, denne med påhengsmotor, som siden ble funnet i Mandal.

Så nå som det går mot høysesong er det nok best å passe båtene sine.

En Boye.

En stor "boye" av hardplast er drevet på land i

Ferøybukta. Den er ca 6-7 meter lang, og over 2 meter i omkrets. Den er nå solid fortøyd med tau rundt en stor stein på land. Det var godt den var kommet på land, for tenk på om noen av småbåtene hadde støtet på den med full fart i mørket om kvelden eller natten. Da kunne det fort blitt en ulykke av det. Saken er meldt til politiet, men vi vet ikke om de har funnet ut hvor den kommer fra. Kanskje Kystverket eller noen av oljeselskapene i Nordsjøen er rette adresse?

Georg Walvick

Fartsgrense på sjøen.

De fleste kommunene på Sørlandet har ute til vurdering et forslag om fartsgrense på 5 knop med båt i et belte på 50 meter fra land. Dette vil utvilsomt ha store fordeler for folk som oppholder seg i strandsonen eller nær land, som eks. badene, og for dem som har fortøyd båter ved bryggene.

Støyen fra de mange hurtigående båtene som brukes i sommermåndene kan i seg selv være nokså forstyrrende om den er nær og intens, og ikke så sjelden oppstår det farlige situasjoner, på grunn av uvettig kjøring.

Det store spørsmålet er imidlertid om kontrollen er tilstrekkelig effektiv til at loven skal få særlig virkning. Erfaringssmessig hører vi svært ofte at politibåtene har et så stramt busjett at det er så vidt de greier å løane på fanglina. Og en slik lov krever utvilsomt en god del kontroll, om den skal være effektiv. Uten dette kan det lett oppstå mer irritasjon enn nytte. Forslaget har tidligere vært landsert, men da ble det ikke vedtatt.

Senere hører vi at både politiet og politikerene i Mandal vil gå i mot forslaget.

P.S. Senere hører vi at både politi og politikerene i Mandal ikke er så glad over forslaget.

Evert Knutsen

SKJERNØY KAPELL

Litt om vårsemestret i ungdomsfor.

Vi hadde utlodning 1. april i år. Det var en uke før den vanlige lørdagen før palmesøndag, som alltid pleier å være fast dag for utlodningen til kapellet. Knut Svein Dale talte og S.B.K. Sang. Det var mange fine gevinster og det var hjemmelaget rundstykker, boller og kaker på menyen. En hjertelig takk til alle som sto for baking og servering. Det var ca: 150 frammøtte, noe som var litt mindre enn året før. Resultatet totalt ble også noe mindre enn tidligere vel 36.000 kr som en også er svært godt fornøyd med.

Barneforeningen hadde utlodning 26. april. Bjarne Christensen var på besøk og holdt andakten for oss.

Barna syr og står på det beste de kan. Det var godt besøkt og et kjemperesultat, over 16.000 kr kom inn. Det går til misjonsprosjektet i Mali.

3.mai var det vårfest. Monica og Alf Tore Gundersen hadde opplegget for kvelden med fine dikt og opplesing, bit for bit med bilder på P.C. Maten var hjemmelaget koltbord. En virkelig fin kveld.

10.mai var det dugnad. Det ble vasket og ryddet. Virkelig mye rydding så nå er det bra.

Til høsten blir det oppstart av Alfa-kurs. Det ble holdt et orienteringsmøte 23. mai. Så nå håper vi på god oppslutning. De vil bli holdt på tirsdagskveldene utover høsten..

Det blir Skjernøydag som i år arrangeres av Ungdomsforeningen og menighetsutvalget, dato er 5. august.

Vi håper på nye lopper og at været må bli bra. Vi tror det skal bli en kjempefin dag.

Ha en fin sommer alle – Så samles vi til sammlingsfest fredag 1. sept..

Å. Aa.

Konfirmasjon.

Det er 6 konfirmanter på Skjernøy i år, som vi vil gratulere hjertelig. En av dem Michal Berge ble konfirmert borgerlig i Mandal lørdag 29. april.

De andre 5 + en fra Homsvik ble konfirmert på kapellet, søndag 21. mai. Det var en fin vårdag, og kapellet var stufult av folk. Over 200 stk.

Gudstjenesten 2. pinsedag samlet også mange mennesker. Det var også barnedåp. (se smånytt) Framøtet var ca: 120 stk.

Vi minner om

Skjærgårdsgudstjenesten på friarealet innerst i Ystevågen søndag 2. juli. Kl 11.00 Det er greit å ta seg fram landveien, men det går båter fra krumbubryggen en halv time før gudstjenesten.

Fra venstre: Jens Ørjan Dyrstad, Elisabeth Berge Jentoft, Birgitte Skrovje Abrahamsen, Ingeborg Ullestad Vikor, Iselin Toft Dyrstad, Martine Kjerulf Narum, fra Homsvik og prest Håkon Borgenvik.

Sigurd

Mandal menighet

arrangerte 13. juni fest på Skjernøy kapell for alle frivillige arbeidere.

Det er andre året på rad at menigheten arrangerer festen her på kapellet. I år møtte det fram over 90 personer, men det er mange flere frivillige.

Det ble servert reker og bløtkake, og det var mye fin underholdning. En kjempefin kveld.

Sigurd

Portrettet.

I årets sommernummer finner vi i en rødmalt stue i Ekelunden på Berge. Olga Berge kommer fra Tofte, hvor hun er født og oppvokst, sammen med 4 søstre. Til Skjernøy kom hun for første gang i det herrens år 1943, og vi ber henne fortelle om hennes første "strandhugg" på øya.

Jeg var kjærest med Edgar Berge, men på et så tidlig stadium at jeg så vidt hadde hilst på hans foreldre. En dag tidlig i mars 1943, fikk jeg beskjed fra en av hans brødre om at Edgar var tatt av tyskerne mistenkt for motstandsarbeide.

Dette var en forferdelig melding å få, for noe slikt kunne jo innebære hva som helst av grusomheter. Men etter å ha summet meg noen dager, hadde jeg i hvert fall besinnelse til å bestemme meg for å ta en tur ut for å besøke Edgars foreldre på Berge på Skjernøy. Reisen gikk med båt fra Mandal "Flødebøtta", som gikk hver lørdag. Jeg bestemte meg og ombestemte meg flere ganger, synes det var en vanskelig avgjørelse, gikk i land og om bord gang på gang. Men en gang jeg

var om bord, kastet de loss, og så bar turen ut Mandalselva.

Fra Bergstøbrygga gikk turen videre med stor spenning, men jeg ble mottatt på den aller fineste måte, og ble hos dem til neste dag.

Det skulle ta lang tid før hun traff Edgar igjen. Han fikk seg en rundtur i Det Tredje Rikets mørkeste irrganger, med start på Arkivet i Kristiansand, videre til Grini, og så til Nachtsweiler, Dachau, og Nuengamme, før han kom hjem med De Hvite Bussene.

Nachtsweiler var en lukket leir, ingen informasjon inn og ingen ut. Så verken Olga eller Edgars slekt visste om han var i live, det var en skrekkelig vond tid.

Men som alt annet tok også 2. verdenskrig slutt en gang, og Edgar kom hjem til Skjernøy igjen, avmagret, og utslitt, med hendelser i "lasten" som han måtte slite med resten av livet.

Men med livet i behold, og med de muligheter som det gir. Noe av det første han spurte meg om etter hjemkomsten var: "Er du fortsatt mi jente?"

Min første tur til Skjernøy, ble så absolutt ikke den siste, 19. april 1947 ble det bryllup med vielse i kapellet, og videre feiring i vårt fremtidige hjem i Ekelunden. Fire sønner meldte etter hvert sin ankomst, og det ble gårdsdrift i tillegg til husmoryrke. Et godt, men strevsomt liv, hvor sommerferie var et ukjent begrep. Så dukket barnebarna opp hele 8, og 3 oldebarn har heller ikke latt vente på seg. Jeg har vært så heldig å få 2 av mine sønner etablert like i nærheten og de andre er ikke lengre vekke enn i Mandal.

I 2000 døde min mann Edgar etter flere års sykdom. Bortsett fra noen kortere sykehusopphold var han hjemme hele tiden, og de siste 6 år var han avhengig av surstoff. Jeg måtte ta meg av det meste av stell og pleie. Det var mange tunge tak og korte netter, men i ettertid er det godt å sitte igjen med følelse av å ha gjort sitt ytterste.

Olga er et utadvent menneske med mange venner i alle aldre, og hun er stadig på farten på sin sykkel med en liten "hjelpemotor" i de tyngste bakkene. Den står kun i garasjen når holke og snøføre setter en stopper. Vi spør om hva slags hobbyer hun har: Jeg er med i en klubb for øyas seniordamer, og denne klubben har vi hatt siden i begynnelsen av 50-årene. Vi har treff annenhver tirsdag. Og vi går på rundtur hos medlemmene, Vi prater om løst og fast om det som har vært og det som er, og så nyter vi god mat. Nå er vi dessverre kun 5 igjen. Ellers har jeg som hobby å strikke tøy for trengende i østeuropeiske land, og det er en meget givende oppgave. Mens min mann var i live, var vi mye med i Nachtsweilerforeningen, både på turer og medlemsmøter. Nå er det svært få gjenlevende av Nachtsweilerfangene. I år har jeg fått innbydelse til å bli med på en tur til Nachtsweiler fangeleir, og det håper jeg det kan bli noe av. Min mann hadde flere tilbud om dette, men sa alltid et meget bestemt nei.

Synes du tilbudet til gamle og unge er bra på Skjernøy? ja, det synes jeg. Selv deltar jeg på Helselagets eldretreff nokså fast, og en god del andre arrangementer.

Trives du i bomiljøet? Ja, det gjør jeg så absolutt, med slekt, gode naboer og venner på alle kanter.

Hvordan ønsker du at øya skal se ut i framtiden? Jeg synes øya bør beholde sitt særpreg, med spredt bebyggelse slik som i dag. Og at gårdsdrift og husdyrhold kan opprettholde dyrket mark, slik at den ikke gror til.

Vi forlater den spreke 81-åringen, og sier med oss selv. Tenk om vi kan være like spreke og ungdommelige dersom vi blir 81.

Evert Knutsen

Et gløtt ned i «Skiptkista» familiebarnehage på Skjernøya.

Det er rart å tenke på; nå har barnehagen vår holdt på i ett år allerede. Det har gått utrolig fort. Vi synes det er veldig moro og spennende. Det er hyggelig at så mange av dere spør oss hvordan det går. Noe annet som også er flott er at vi har fått et nytt barn hos oss, så nå er vi fem fra høsten av. Det betyr at det er liv laga for vårt lille foretak. Og det er vi glade for.

Her er noe av det vi har drevet med i året som har gått. Vi har hatt lanternefest med selvlagde lykter i høstmørke, tovet ull, vært på Lucia vandring hos naboer i vinter. Denne vinteren har vi jo vært velsignet med så masse snø som man bare kan ønske seg når man er ute mye med barn! Alltid noe spennende å foreta seg. I vår fikk vi komme å se på lammene hos Anne på ytre Farestad. Det var en stor opplevelse. Vi har rodd og satt ut teiner og ruser, studert hummer og laget brenneslesuppe. I vinter snekret vi fuglekasser. Det er moro å følge med på eggene og etter hvert fuglungene der.

Nå er det "Den kjære lyse sommer hvor gress og grøde gror", som står i fokus også i "Skiptkista". Vi holder på å øve til sommerfesten som snart skal være. Så lukker vi lokket for store og små og tar en pause fra barnehagen, for så å starte opp igjen i august. Da finner vi fram gjenkjennende sanger, vers og eventyr som har fått leve i barnas indre liv en lang sommer. Dette skal vi så bygge videre på når vi følger årets rytme i naturen. Det er slik vi ønsker å jobbe og leve i barnehagen vår. Vi har hatt et deilig, travelt år.

Monica og Hanne

Vi tover ull

Hobbyklubbens årlige utlodning

4. mai 2006.

Tradisjonen tro var grendehuset nesten fullt da det hele startet klokka atten. Vi startet med å synge "No livnar det i lundar", slik det alltid har vært gjort. Også i år var det masse flotte gevinster. Vi nevner noen: Blomsterkasser, einerknagger, sleiver, fuglekasser, lekebåter og -biler, paddik-kurver. Nytt av året var noen nydelige kniver med slirer av lær som barna hadde sydd selv. Flotte arbeid var det. Vi vil spesielt takke Ruth Gundersen som gav sine fine hjemmestrikkede gensere til utlodning for hobbyklubben. Vi vil også takke for alle capsene som LOS gav til gevinster. Som seg hør og bør på en skikkelig utlodning var det nok av kaker, kaffe og brus. Lederne på hobbyklubben: Sigurd, Birger, Yngvar og Roger sørget for at ingen kaffekopp stod tom. De gjør en aldeles strålende jobb for barna våre på Skjernøya. For alle loddene i bøker og blokker fikk de inn ca. 8000 kroner på utlodningen 2006. Det er omtrent der det har ligget de siste årene forteller Roger. Han vil gjerne minne alle bilister om å ta det ekstra rolig forbi grendehuset torsdagskveldene. Det er fort for barna å glemme å se seg for når de skal over til lekeplassen i pausene. Vi får huske på det alle sammen. Nå må vi vente et helt år til neste utlodning med hobbyklubben. I mellomtiden skal det snekres og pusses, spikkes og sys i kjelleren på grendehuset på torsdager. Men nå er det sommerferie!

Hanne Arntsen

LIVBØYER PÅ SKJERNØY

Vedlagt vises oversikt over de 14 livbøyene som er plassert på Skjernøy. Det er Skjernøy Vel som har tilsyn med og er ansvarlig for at bøyene til enhver tid er i orden. Vi ønsker derfor at folk sier fra hvis de finner mangler/skader på bøyene. Likeså dersom det er andre steder på øya som det er behov for livbøyer. Det er forsikringsselskapet Vesta i Bergen som supplerer bøyene.

VA 0966	<u>SKJERNØYSUND – HOVEDBRYGGE</u>
VA	<u>SKJERNØYSUND - ØSTERTJØNNA</u>
VA 1024	<u>DYRSTADVÅGEN - ØSTRE MOLO (Ny april -06)</u>
VA	<u>DYRSTADVÅGEN - VESTRE MOLO</u>
VA	<u>DYRSTADVÅGEN - BADEPLASS</u>
VA 1025	<u>VALVIKSTRANDA (Ny april -06)</u>
VA	<u>FARESTADTJØNNA - VED TJØNNVEIEN</u>
VA	<u>FARESTADTJØNNA - ØST</u>
VA	<u>FARESTADTJØNNA - VEST</u>
VA 1023	<u>NEDRE FARESTAD - GRENDEHUSET (Badeplass)</u>
	(Ny april -06)
VA	<u>NEDRE FARESTAD - KRAMBUBRYGGA</u>
	(Finn Tønnessens båthus)
VA 0410	<u>YTRE FARESTAD - SNUPLASSEN</u>
VA 0411	<u>ROSNES - SPEIDERHYTTA</u>
VA 339	<u>BERGE - BERGSTØBRYGGA</u>

For Skjernøy Vel Knut B. Knutsen.

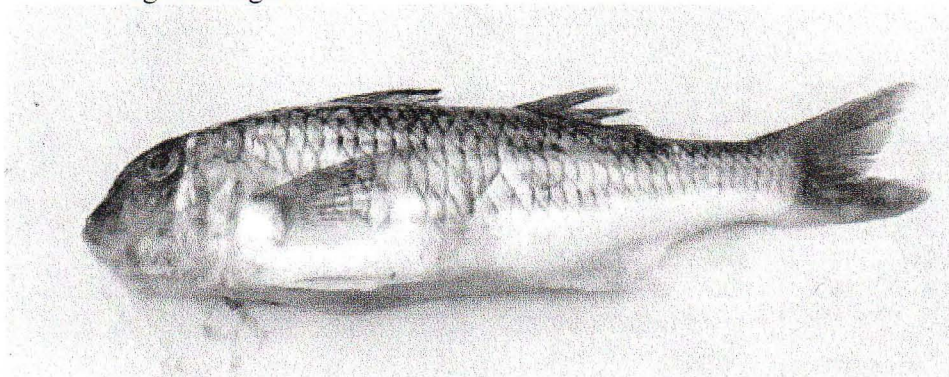
Gulstripet Mulle.

Denne forholdsvis sjeldne fisk ble fanget i garn på Kirkevika 19.mai i år. Fisken målte bare 30 cm, så det ble ikke det store måltidet. Men smaken var god. I faglitteraturen står det at fisken kan bli opptil 50 cm lang og veie ca. 1 kg.

Denne arten er utbredt fra Kanariøyene og Madeira til den sørlige del av Nordsjøen, og den er særlig tallrik i Middelhavet hvor den vanligvis går i store stim. I Norge er et mindre antall funnet mellom Oslofjorden og Bergen. Mullen er en bunnfisk som leter etter føde med de karakteristiske skjeggrådene som er både føle- og lukteorganer.

Mullen er meget etterspurt og velsmakende

matfisk. Ifølge boken regnet de gamle romerne mullen som en utsøkt delikatesse. Det gjeveste var å bringe den levende mullen bort til gjestenes bord slik at de

kunne oppleve de strålende fargeforandringene når den døde. Mullen var den fiskearten romerne betalte mest for i keisertiden.

Jeg viser til forrige nr. av Skjernøyposten hvor Evert hadde fisket en havkaruss, og oppfordrer herved om å sende innlegg om sjeldne fiskearter som fanges lokalt, som supplement til Georgs faste og informerende fiskeprat.

Knut B. Knutsen

Tur til Holland.

Lørdag 8. april dro en buss med 30 stk. til Holland. Blant dem var det 16 fra Skjernøy. Resten 14 var fra Valand, Ime og Laudal. Olav Nilsen fra Valand var vår sjåfør og vår guide var Anne Marie Syrdal (Mia) fra Farestad og Ivar Syrdal var kartleser. Mia og Ivar har vært i Holland en rekke ganger så de var godt kjent. Mor til Mia, Annie kommer fra Pernis ved Rotterdam.

Turen begynte tidlig lørdag morgen med «Silvianna» over til Danmark og så videre til Hamburg hvor vi overnattet på hotell Le Meridien. Dagen etter for vi videre gjennom Tyskland, og vi passerte grensen til Holland ved middagstider, på vei mot Groningen. Vi reiste raskt forbi der og tok en avstikker til den lille byen Appingedam. Der var det små hus og flotte hager + masse kanaler. Utpå dagen kom vi til den store diken (demningen). Her stoppet vi litt for å se båter bli sluset gjennom fra Waddenzee til Wesselmeer. Denne diken er ikke mer en ca: 15 år gammel, har en 4 felts motorvei på toppen og er over 3 mil, lang så en ser ikke landet på den andre siden. Diken er laget av importert stein, så det er et fantastisk stort arbeid som er lagt ned der. Underveis fikk vi se mye av Holland, med kanaler, gamle vindmøller som var i drift, blomsterenger fulle av påskeliljer og svibler i flere farger, tulipanene var ikke i blomst. Kveld og natt tilbrakte vi i byen Alkmar.

Tredje dag besøkte vi en stor blomsterpark som heter Keukenhof. (Jeg må tilføye at det var veldig kalt den tiden vi var i Holland, ikke varmere enn her hjemme med temperatur fra + 7 til 9, 10 grader, med noe regn og en god del sol, men en isende kald vind.) I denne parken var det mye blomster. Tulipanene sto bare i knopper på friland, men her i parken var de i full blomst både inne i drivhuser og ute. Det var mange slags blomster så det var en fryd å se.

Vi var også ute i badebyen Scheveningen, der var det sandstrand så langt øyet kan se + flotte hoteller. Senere samme dag dro vi videre til Den Haag, hvor vi besøkte miniputtbyen Madurodam. Senere på kvelden tok vi en tur ned til Hook van Holland. Vi overnattet i nærheten av Den Haag.

Neste dag var vi innom Panorama Mesdag i Den Haag. Det er et fantastisk landskapmaleri på 110 ganger

14 meter plasert hvor en står på et ser utover Scheveningen.

1881 av maleren Mesdag. Det er et maleriet er svært Etter besøket i inn til Rotterdam hvor mor til Mia Det var en liten by veldig trange så vidt komme Så besøkte vi Rotterdam hvor vi og så langt utover besøkte vi den sjømannskirken parken som fikk vi omvisning

Fra sjømannskirken i Rotterdam. Fra venstre Årny og Leif Laudal (delvis sjult) fra Laudal, i bordenden Jan Ivar Tobiassen, videre Odd og Aud Landås, disse to fra Ime, Signy og Karl Arnfin Syvertsen fra Skjernøy.

inne i en glasskuppel kunstig høydedrag og fiskebyen

Maleriet er malt i Hendrik Willem fantastisk syn, og detaljert.

Panorama gikk turen og videre ut til Pernis (Annie) kommer fra. med små hus og gater så bussen kunne seg fram.

Euromasten i kom oss helt til tops, Holland. Etter dette norske som ligger i samme Euromasten, og her og kaffe og vafler.

Turen gikk så videre oppover igjen. Vi kjørte veien om en liten fiskerlandsby som heter Volendam, før vi reiste til byen Hoorn og overnattet

Siste dagen i Holland kjørte vi over en ny dike. Denne var også svært lang, og vi kunne tydelig se hvordan holenderene hadde fått fram nytt land, ved å demme opp og fylle på stein og jord. Vi kjørte så til en koselig by som hette Harderwijk, her handlet vi litt før vi kjørte oppover igjen til Hamburg hvor vi overnattet på samme hotell som vi gjorde første natten. Neste dag kjørte vi gjennom Danmark og reiste hjem med «Silvianna» til Kristiansand. Dette var natt til langfredag. Det var en veldig fin tur. Takk til Olav Nilsen som kjørte bussen og ikke minst en takk til Mia og Ivar for flott guiding og kjentmann.

Tur til China.

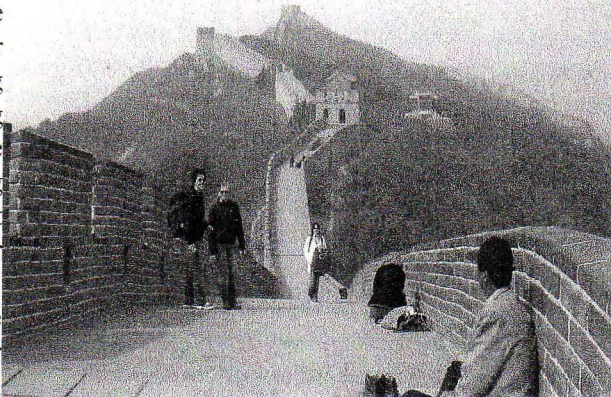

Påsken i år var vi 38 stk., hvorav ca. halvparten m.tilknytning til Skjernøya, som fikk oppleve Kina. Litt av dette enorme landet med en kulturarv og befolkning som vi har vanskelig for å fatte. 10 dager ble vi quidet rundt, av kineseren Erik, som snakket med nordlending, uter å ha bodd i Norge. Slå den!. Direkte fra flyplass dro vi til Den Himmelske Freds Plass, denne enorme plassen vi kjenner fra tv. I nordre ende henger bildet av Mao over porten inn til Den Forbudte By, Herfra skuer han syddover plassen på sitt mausoleum, hvor han ligger i sin krystallsarkofag. Kineserne står gladelig 2-3 t.i kø for formannen. Vi undret oss også over at de glodde slik, og ville fotograferes sammen med oss, forklaringen var interessen for våre store naser, og at de synes vi alle ser helt like ut.!!

Møtet med tiggere og suvenirselgere, er som alle steder i land uten sykelønnsordninger og sosiale goder, et sterkt syn, og vi vente oss til å gå med litt penger lett tilgjengelig. Mange er blitt rike de siste 15 årene, og har fått det synlig bedre, men middelklassen tjener ikke mere enn kr.22000,- pr.år. Beijing er nå en moderne by, hvor de "koselige" hutongene (bydeler) blir erstattet med boligblokker og kontorpalasser. Var på besøk hos en familie i en hutong, en liten gårds plass med bittesmå sovehus, daglig hus og kjøkkenhus på halvannen etg. rundt (hver byboer har 8km hver). Med sykkelrickshaw fikk vi også inntrykk av livet inni de gamle bydelene, små grå murhus med dekorerte takstein og dører, En gate hvor de reparerte sykler, en hvor de solgte sko og noen hvor de hadde alt i butikken. De var ivrige selgere og vi ble ivrige prutere. De nye brede avenyene er kantet med blomster, magnolia- og kirsebærtrær, samt nennsomt formede hekker som bare kineserne kan. Parkene er flere og fulle av folk som lufter sine burfugler, spiller brettspill, driver gymnastikk, over korsang, og alt hva en kineser anser for viktig for kropp og sinn. Det var ikke mange "maodresser" å se, alle så europeiske ut i klærne. Men små barn skiller seg ut, de har ikke buksesmekk, men åpen "buksesprekk", og ingen truse. Praktisk kanskje, men det så kaldt ut med de små rumpene som stakk ut.

Et av høydepunktene på turen var å gå på Den Kinesiske Mur

Bare å være på muren, som vi har hørt om siden vi var små, er stort, og det var fantastisk å få gå på den, gå opp fjellsider og se den slynge seg videre så langt øyet rekker. Det sies at flere liv gikk med under bygging enn hva muren hjalp som forsvarsverk. Idag blomstret mandeltrærne langs kanten, og mongolske selgere var de eneste vi

kostet dollar gikk opp, 2 dollar da vi kjøpte like godt hele Den Forbudte By hvor bak murer og rom, 5000 konkubiner og tjenere, har vakre rødt, sermonisaler og gedigen, at man forstår at dynastiene siden 200 f.Kr. forskjell på fattig og rik. var ikke mindre utgravde innsjøer, pagoder restaurering nå, men vi dragebåt på innsjøen.

trengte forsvare oss mot. 30 "Rollex" klokke da vi kom ned igjen, noen av oss kofferten m klokke. keiserne levet hele sitt liv vollgraver, med sine 9999 evenukker + utallige andre dekorerte tak i gull og plasser; og er bare så kineserne, gjennom alle til 1911, fremdeles godtar Keiserens sommerpalass eventyrlig, med store og palasser. Mye var under fikk iallefall seilt med

Xian med sin terrakottahær fra 200 f.Kr var det andre store høydepunktet på turen. Hver soldat er individuelt formet i leire, i full mannshøyde, og fulle av detaljer. Bare brøkdeler av dette gravmauselet er gravd ut, foreløpig ca. 4000 soldater med utstyr. Keiseren selv antas å ligge opphøyd i sin grav omgitt av vollgrav fylt m kvikksølv, taket besatt m perler, og selvutløsende armbrøst mot gravrøving. Man blir svært ydmyk over hva slags kunnskap og teknikker kineserne hadde for over 2200 år siden; for. eks. hvordan de greide og behandle bronsesverdene med et tynt lag m kromoksid, de hadde jo ikke elektrisitet da!. Xian by var ikke så modernisert som Beijing og dermed hyggeligere å vandre i, ikke minst oppe på den 14 km lange bymuren, som om kvelden ble opplyst av store røde rislamper. Da var det nesten så man ventet å se slitne europeisk kjøpmenn ankomme byen i karavane, slik det var i hundrevis av år her i denne enden av

Silkeveien. Vi brukte tog og fly, og hadde overskudd til å hive oss på shopping, både på prutemarked i trange smug, og i vanlige butikker. Det meste koster en brøkdel av våre priser så det er gøy å handle i Kina. Selv om mye er kopierte merkevarer, er kvaliteten stort sett god, og de fleste av oss måtte kjøpe ekstra koffert eller sekk for å få alt med hjem. Etter å ha sett silkeveving, akrobatshow, spist masse deilig kinamat, besøkt barnehage, overvært Pekingopera som en viss Jenssen (og andre) så lød som "Å dra katten i halen"- var vi imponert over kineserne, og det vi hadde opplevd. Det sies at man bør se Kina før OL i 2008, men Kina er mye mer enn Beijing, og det er godt å se at den jevne kineser både i by og på landet nok har det langt bedre nå enn for 20 år siden.

B.H.

SØLVFISKEN

- en fortelling for små og store om sommerdager på Skjernøy for veldig lenge siden...

Rasmus småløp bortover veien. Han var så glad og ivrig og da var det helt umulig å gå seint slik de andre gjorde. De andre var allerede langt bak ham. Det var ikke noe han skulle rekke der hjemme, men når det var siste skoledag og sommeren lå der lang som et hav og blank som ei sol foran han, måtte man komme seg hjem så fort som mulig. Han hadde telt dagene i det siste. Det hadde vært idrettsdag og skoletur, og det var ikke det at skolen var så ille. Det var bare så godt at det nå ikke var skole på lang, lang tid. Han tenkte på alt han skulle gjøre i sommer. Det var jo nok av arbeidsoppgaver som måtte gjøres. Foreldrene var strenge og ingen fikk sluntre unna. Dyrene skulle stelles, det var luking og høying. Rasmus merket at han saknet litt farten når han tenkte på alt dette, sommeren så plutselig ikke så blank ut lenger. Men så var det bading, ballspill og fising, kom han på. Og laksefiske, det var det beste med hele sommeren. Han smilte for seg selv og hørte de andre som lo bak ham. De hadde funnet hver sin pinne som de brukte som stokk når de gikk. Nå prøvde de å se ut som om de var gamle og skrøpelige. Rasmus måtte le da han så lille Lukas som hang over stokken og til slutt falt i grøfta. Han mista karakterboka si ned på veien. Rasmus holdt godt fast på sin bok. Han hadde fått S i norsk og den gledet han seg til å vise til foreldrene. Læreren hadde skrevet "Fremragende stilskriving!" ved siden av karakteren. Spesielt den siste stilen hvor Rasmus hadde skrevet om hvordan han og faren hadde fått fiska den beste juletorsken noensinne, hadde gjort inntrykk på læreren. Nå var han snart hjemme. De andre hadde visst alle havna i grøfta, for ingen av dem var å se bak ham. Han skyndte seg inn på kjøkkenet for å vise moren karakterboka.

Det var flere uker inn i sommerferien og det var uutholdelig varmt. Det var som om lufta stod stille. Det var ikke et vindpust og det eneste man ville var å være i skyggen eller aller helst bade i sjøen. Der kunne man iallfall kjøle seg litt ned. Men det var høysommer og varmt og det betydde også at det var god tørke for høyet. De voksne var tidlig oppe på morgenen og slo gresset og så måtte alle å hjelpe til med å spre høyet ut, vende på det og dra det bort til hesjene. Rasmus var naturligvis også med selv om det var tungt og varmt og han bare lengtet etter å komme ned til sjøen for å bade. Endelig ble klokka tolv og det var tid for middag. I dag var det stekt makrell og rabarbrasuppe til middag. Etter middag var det middagshvil for de voksne og da måtte barna ut. De voksne skulle ha det stille i huset og Rasmus kunne nesten ikke vente til han kunne komme seg ned til sjøen og hoppe ut i det kjølige vannet. Rasmus nøt pausen fra høyinga og gledet seg til kvelden for da skulle han og far ut på sjøen for å sjekke laksegarnet igjen. Til nå hadde det blitt mange sveler, men ikke mange av den større laksen. Da de sjekket på morgenen i dag hadde garnet vært tomt for fisk. Selv om det ikke alltid ble laksefangst, var likevel det å sjekke laksegarnet det beste Rasmus visste. Det var som å gå på gullgraving, eller kanskje heller sølvjakt. Når det var fisk i garnet kunne man se at det glinset og lyste i sølv. Noen ganger satt fisken høyt oppe i garnet, men andre ganger hang fisken langt der nede og da så man bare glinsingen fra den sølvfargede fisken. Rasmus lå og slappet av i sjøen mens han tenkte på disse tingene. "Pass deg for maneten bak deg!", ropte Rolf. Rasmus fikk snudd seg akkurat i tide før de lange trådene til en stor manet nådde ham. Alle barna badet og lo og nøt tida som var fri fra høying og arbeid. "Håper mine foreldre forsover seg i dag", sa Rolf før han stupte uti for tjuende gang. Alle håpet at pausen skulle vare lengst mulig, men Rasmus tenkte at jo forttere pausen var over, jo forttere ville kvelden være der og de kunne komme seg ut til laksegarnet.

Fors. neste side.

Etter flere timers ettermiddagsarbeid var det endelig tid for å ta turen ut til garnet. Sjøen lå blank og skinnende. En liten bris gjorde at det var friskt og kjølig i båten. "Mulig det er litt for stille for den helt store fangsten i dag, men man kan jo aldri vite", sa far ettertenksomt og myste utover havflaten. Rasmus satt helt stille og nøt den spenningen det alltid var å være på vei ut til garnet. Kanskje dette var kvelden for en stor laks av det beste slaget? Han kunne se at faren også var spent. De nærmet seg og gled inn mot garnet. De drog seg langs og Rasmus stirret ned for å se etter sølvskinnnet fra en fisk. Det så ut til at det på nytt skulle være tomt for fisk. Det var nok for stille vær og for lite strøm i sjøen. Men plutselig så han noe som glinset langt nede på garnet, eller var det bare sola som spilte ham et puss? "Se her, far!", ropte Rasmus. Faren fikk se det samme som ham. De drog i garnet og kjente at det var tyngre enn vanlig. "Hva i all verden", sa far undrende. Rasmus kjente han ble varm og kald på en gang, for jo nærmere fisken kom vannflata, jo større så de at den var. Da de fikk den opp til ripa glitret det i sølv fra en enorm laks. "Nå har jeg aldri sett!", sa far og Rasmus sa ingenting, for dette var det mest fantastiske han hadde vært med på og da var det ingenting som passet seg å si.

Da de litt senere kjørte innover med den enorme fisken begynte de å diskutere hvor stor lasken kunne være. Rasmus tippet på 10 kilo, mens far mente den måtte vært opp mot 15 kilo. Rasmus merket at far kjørte fortere enn vanlig innover igjen. Han var tydelig ivrig etter å få veid den enorme fisken. Da de kom inn til brygga løp Rasmus så fort han kunne rundt på gården mens han ropte at folk måtte komme ned på brygga. Og folk kom. Små og store tok turen ned til brygga. Da veiingen av fisken kunne starte var det et lite publikum som ventet spent, for alle så jo at dette var en fisk utenom det vanlige. De var fra seg av beundring over den fantastiske laksen. "Noe så stort er det lenge siden noen her ute har fått" "...og så på en stille dag som denne...", mumlet de og var spente på resultatet. "18 kilo!", kunne far med høy stemme slå fast. Rasmus hjalp far med veiinga og synes aldri han hadde sett noe finere enn den store laksen. Det var den beste sommerdagen han noensinne hadde opplevd og da han la seg den kvelden visste han hva den neste stilen hans skulle handle om. Den skulle handle om sølvfisken og den skulle han få en ny S på.

- av Gunhild Hågan Strømberg

Til Skjernøyposten.

Leste i Skjernøyposten for en tid siden at det var ønskelig å lage en Skjernøyhistorie for de siste 100 – 200 år.

Mulighetene til det skulle være store i dag med tilgang til bl. a. Internett. --- De fleste husker tilbake til sin egen barndom, og for de som er godt oppe i årene vil det si tilbake til tidlig på 1900 tallet, og de siste 36 – 37 år har en jo, så å si gratis gjennom Skjernøyposten.

Det lever noen personer på øya som er langt oppe i 80 år og som jeg vil kalle «ressurpersoner». Noen av disse sitter sikkert inne med mange interessante opplysninger og burde kontaktes. Så de nærmeste 100 år burde ikke by på de helt store vanskligheter. De foregående 100 år blir litt promblematiske, men også her burde de forskjellige familier kunne gi mange opplysninger.

En ting er den rent personlige og familiære historie. Her burde en masse kunne hentes ut gjennom manusene til den såkalte Halseboka, (som aldri kommer). En annen ting er historiene – hendelsene og utviklingen av øya, gjennom dette tidsrommet. Her kan nevnes stikkord som: jakt – fiske – veier – skole – post – foreningsvirksomhet – foretningsvirksomhet og mye mye mer. Så for dem eller de som kunne tenke seg å ta fatt på et slikt prosjekt skulle det såvist ikke mangle på utfordringer. Slik jeg ser det burde det nok være mer enn en person. Så kunne forskjellige personer ta seg av forskjellige temaer.

En må vel innrømme at en slik Skjernøy-historie ville være utrolig interessant, både for de som skriver den og for alle de som med glede og interesse vil lese den.----Lykke til.

H. Karlsen.

"Vi blar i arkivet"

Vi går til nr.1. 1973. De fortelles det om den merkelige vinteren. Det nevnes at den eneste føling med vinteren var 20 jan. Da lesset snøen det ned, men allerede dagen etter ble den skylt bort av et kraftig regnvær. Høsten 72 var den tørreste i manns minne. Vinteren 72-73 var den mildeste og snøfattigste som noen kan huske.

Rosene sto til rundt juletider, utsprunget løvetann til nyttår og vårgrønne plener midt i januar med høye spirer på blomsterløken og grønne knopper på buskene. (utdrag fra første side)

En etterlyser en idrettsplass på øya. Tidligere har skoleplanen til nød og neppe vært brukt men en del av den forsvant med veien som ble lagt

I forbindelse med reguleringsplanen var det lagt opp til idrettsplass i Tjostedalsbukten, men det kan gå mange lange år før den kommer. I mellomtiden har de unge ingen steder de kan drive idrett. (utdrag)

Befolkningen på øya er nå kommet opp i 273. Det er en nettotilvekst på 9 det siste år. 5 barn ble født mens 2 av de eldre døde, noen flyttet fra mens flere flyttet til.

Så gunstig er det nok ikke på våre naboøyer i øst. Udø er nå helt avfolket om vinteren. Den siste som bodde der Tonning Pettersen m/fam. har bygd hus og flyttet til Skogsøy. På Landøy var det to – tre stykker som «overvintret» i år. (utdrag)

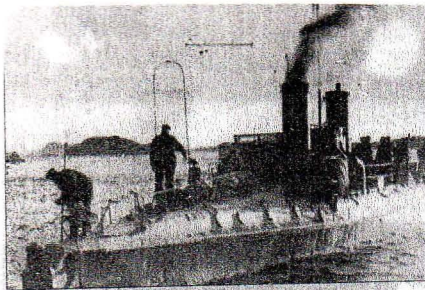
Smånytt fra øya.

Noen nye opplysninger om

torpedobåten "Tjeld" som vi omtalte i forrige nummer.

Etter samtale med Rolf Walvik, som er den eneste som lever av dem

som var med og reddet noen av mannskapet på "Tjeld", har vi fått noen flere nye opplysninger. Han forteller at det var 28 mann om bord på "Tjeld". 14 mann ble til sammen reddet av

SLIK: Motortorpedobåten KNM «Kjell» slik den så ut før den ble senket av engelske flygere 28. september 1944. FOTO: HORTEN MARINEMUSEUM

Alf Pedersen og Rolf Walvik, og Tonning og Birger Gundersen.

Rolf forteller at alle reddede ble tatt ombord i vår båt og kjørt inn til Tregde hvor en lastebil kom å hentet dem. Antal personer som var ombord er opplysninger som skipssjefen kom med. De 14 personene var i live da jeg så dem oppløst i bilen på Tregde. Slik husker jeg den hendelsen.

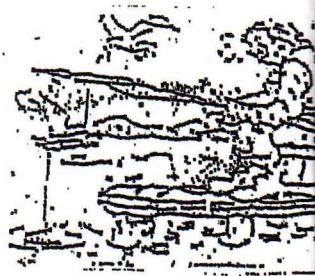
Rolf så selv at båten ble truffet av en granat i steamkjelen som eksploderte, og båten reiste seg på høykant og gikk til bunns øst i Ryvingsfjorden.

En tid senere, tok Rolf og en som hette Henrik som bodde i Valvika i denne tiden, opp en død marinegast fra sjøen ute ved Båtevika. Han hadde bare ligget en kort tid i sjøen så Rolf tror ikke han var fra mannskapet på "Tjeld"

Vi takker Rolf Walvik for opplysningene.

PS! Skjernøyposten har hatt en stor del forespørsel fra media angående "Tjeld" historien, så det ser ut som det er stor interesse for saken.

Georg Walvick

Barnedåp på kapellet søndag 2.

april. Barnets navn: Tom Felix. Foreldre Gun Hilde og Arnstein Syversen, Ytre Farestad.

Dåp 2. pinsedag 5. juni: Barnets navn: Leah Teland Ellingsen. Foreldre: Eli Anne Teland og Kristoffer Ellingsen, bosatt Mandal.

Den sosiale styrkeprøven på sykkel.

Årets sykkelturné fra Åseral til Mandal foregikk lørdag 10.juni.

5 busser kjørte 200 deltakere ut fra Sanden Treningssenter kl. 0730.

Syklene ble transportert med trailer.

En politibil eskorterte sykkelgjengen trygt den 10,5 mil lange løypa fra Ljosland til Mandal sentrum, hvor et godt pizzamåltid ble inntatt på Jonas B.

Det var et meget profesjonelt opplegg, hvor følgebil fulgte med med ekstra drikke og frukt underveis.

"Skjernøy Sykkelklubb" var representert ved Reidar, Mette og Jens Jensen, og Janne og Knut B. Knutsen, som alle fullførte i fin stil.

Nyinnflyttet.

I Bungaloven på Farestad er ekteparet Eva Cecilie og Lars Erik Skimten flyttet inn. De flyttet inn i januar i år og vi ønsker dem velkommen til øya og håper de vil trives godt blant oss her ute.

Tursti fra Bergstø til Farestad.

I forbindelse med at det nå grøftes fra Bergstø til Dyrstad for å legge ned vann- og kloakkrør, har en komité nedsatt av Skjernøy Vel arbeidet med å få til en tursti på toppen av grøften. Fra kommunens hold (Hallfrid Jostedt) har komitéen fått opplyst at det jobbes med å finne penger til å gruse grøften fra Bergstø til Farestad, da denne blir såpass bred at det går an å bruke den til tursti.

Grøften fra Farestad til Dyrstad blir så smal at Jostedt mener det ikke kan nytte å bruke den til tursti, og at den derfor ikke gruses.

Så i første omgang får vi leve i håpet om at grøften fra Bergstø til Farestad kan benyttes til tursti, det kan være greit for gående og syklende å benytte denne, i stedet for å måtte gå på den etter hvert så trafikkerte veien vår.

Janne

Alf Pedersen Valvik,

døde 30 mars, nær 87 år gammel,

Alf var en ekte Skjernøygutt og bodde hele sitt liv her ute. Tidligere drev han med fiske, men la fiskeyrket på «hylla» og begynte å snekre for folk, særlig på øya. Det var å bygge hus og hytter, eller ombygninger av det samme. Arbeidet gikk som en vind og han holdt på til langt opp i alderdommen.

Alf giftet seg i 1947 med Anna fra Egersund, og de har 5 barn.

Alf har også fortalt mye til «Skjernøyposten» fra gamle tider.

Vi minner Alf som han var, villig og hjelpsom og godt humør, og lyser fred over hans minne.

Sigurd

Olaf Knutsen

døde 16.mai på SSK.

Olaf ble 33 år. Han ble sterkt hjerneskadet i fødselen, og på grunn av dette forble han multihandikappet hele livet. Han var avhengig av hjelp til alle livsfunksjoner hele døgnet. Til tross for sine mange handicap og sykehusopphold, hadde han i mange år et godt liv ut fra sitt dårlige utgangspunkt. Han bodde hjemme i hele sitt liv, og hadde skoletilbud på Skriverhaven skole, og senere dagtilbud på Aktivitetshuset og avlastningstilbud på Solhøgda Avlastningshjem. På disse stedene møtte han mange gode omsorgspersoner som var med på å gi han et godt liv. Livskvalitet og

livsglede er så absolutt ikke avhengig av at alt i livet fungerer 100 %, det er ofte motsatt.

Hjemme hadde han foreldre som la opp sine liv etter den utfordring han ga dem, natt og dag i 33 år. Olaf var omgitt av mye omsorg og kjærlighet, og han fremkalte det beste i de mennesker han møtte på sin vei, og de mennesker som var så heldige å møte han.

Vi lyser fred over Olafs minne.

Janne Ø. Knutsen

Et sikkert vårtegn

er observasjon av terna som i år ble sett helt i begynnelsen av mai. Da føler vi at vi kan legge vintertøyet på hylla og gå sommeren glad i møte.

Når det gjelder gjøken som vi alltid kunne hilse velkommen i første halvdel av mai, har vi ikke hørt eller sett i år. Vi har spurt flere, men ingen av dem kunne si at de hadde hørt gjøken i år.

Hva er skjedd med alle «skjernøygjøkene»??

Så lenge jeg kan huske har gjøken alltid vært å høre fra begynnelsen av mai og til St. Hansaften, da har det vært slutt for året.

P. S. I midten av juni har flere hørt gjøken gale så nå er den tilstede, men det var svært sent.

Sigurd.

Populær stevneplass.

Er stedet i Tjostedalsbukta. Den siste tiden har det nesten daglig vært skoleavslutning med forskjellige skoleklasser fra skoler i distriktet. Været har jo også mye å si, så det har holdt seg fint. Barna kan leke på idrettsplassen eller bade i bukta, og det er fine plasser for foreldrene å være.

Vi gratulerer

Eva Cecilie Simonsen og Lars Erik Skimten som giftet seg i Paris 2. juni.

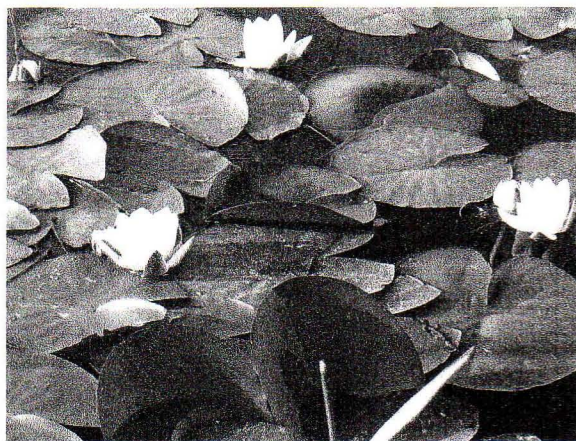
Paret har nylig flyttet ut til øya og er bosatt på Farestad.

Vi gratulerer også Sissel Abrahamsen og Stepen Rhode Garder som ble viet i Skjernøy kapell 3. juni. Sissel er fra Valvik og paret er nå bosatt i Sandes.

Vi gratulerer også Laila Marie Tobiassen (som er datter av Brita og Jan Ivar Tobiassen Ytre Farestad) som giftet seg med Thorje Berensen fra Kristiandsand. De ble viet i Skjernøy kapell lørdag 17. juni. Paret er bosatt i Kristiandsand.

Skjernøy vel har også i år tatt vannprøve i Farestadkjødna. Resultatet viser at vannet holder god kvalitet.

Akurat nå holder også vanntemperaturen ca: 20 grader så det er bare å la seg friste å hoppe uti. Kjødna har alltid vært en populær badeplass, men de senere år har det avtatt noe med badeliv. På vestsiden er det også blitt mange store trær som lager mye skygge. Disse har en fått lov til å hogge ned.

Vi vedlegger denne gang

giroblanketter til Skjernøy historielag.

Kontigenten blir den samme som før kr 50.00. Historielaget har pleid å sende blankettene til alle Skjernøypostens lesere, og det blir også gjort denne gang.

Bildene er fra Farestadkjødna. God sommer!!!!

Siden sist.

Nå nærmer vi oss St. Hans, og sommeren er over oss. Den siste tiden har vi hatt ganske fint vær med temperaturer over 20 grader og stille vind, så en har hatt anledning å strekke seg i solen.

Våren har vært litt av hvert værmessig. April var kald med tempreatur mellom + 5 til 10 grader.

Mai måned begynte godt Det ble sommertemperatur med frisk vind fra øst. En kunne se hver dag hvordan lauget på trærne spratt ut og hvordan grasset ble grønnere og grønnere.

Dette varte fram til 17. mai da været igjen ble vekslende med regn og kuling fra nord vest og vest.

Vi merker allerede nå sommertrafikken på sjø og land. Det er større biltrafikk og det er så støvskyen står når en kjører på veien der vannledningene er lagt. Det er ubehaglig for folk som bor i nærheten. Vi merker også båttrafikken, det er mer støy fra sjøen.

Så er også dette nummeret av Sjkernøyposten klar til utsendelse. Vi er noe senere enn vanlig i år, men bedre sent enn aldri.

Vi takker for alt innkommet stoff og ønsker alle våre lesere en riktig sommer. Vi møtes igjen i Sept.

